

Ang Kasintahang babae bilang Sama-samang Mandirigma

Babasahin sa Kasulatan: Efe. 6:10-20

I. Inihahayag sa Efeso 6:10-20 na ang kasintahang babae ay isang sama-samang mandarigma na nakikipaglaban sa kaaway ng Diyos para sa kaharian ng Diyos:

- A. Kapag ang nananaig na mangingibig ni Kristo ay naging kaisa ng Diyos upang maging pinaninirahang lugar ng Diyos, sa mga mata ng Diyos siya ay kasingganda ng Tirzah at kahali-halina na gaya ng Herusalem; gayunpaman, sa kaaway siya ay kakila-kilabot na gaya ng hukbo na may mga watawat—A. A. 6:4:
 - 1. Ang mga watawat ay nagpapahiwatig ng pagiging handang makipaglaban at gayundin ay isang tanda na ang tagumpay ay nakamit na; ang isang kakila-kilabot na hukbo ay nangangahulugang nasisindak ng mga mandaraig ng Panginoon ang kaaway ng Diyos, si Satan.
 - 2. Nakikipaglaban ang hukbong ito para sa kaharian ng Diyos sa pagbaba ng bayan ng Diyos upang maging mga mandaraig na tumutugon sa pagtawag ng Panginoon (Apoc. 2:7, 11, 17, 26; 3:5, 12, 21); sa kalaunan, ang mga mandaraig ay magiging sama-samang kasintahang babae upang pakasalan si Kristo (19:7-9); pagkatapos ng kanilang kasal, ang kasintahang babae na ito ay magiging isang hukbo upang makipaglaban kasama ni Kristo, ang kanyang Asawa, upang talunin si Antikristo kasama ang lahat ng kanyang tagasunod (bb. 11-21).
- B. Ang ekklesia bilang kasintahang babae sa katunayan ay ang sama-samang tao sa intensiyon ng Diyos, na tutupad sa dalawang layunin na paghahayag sa Diyos at pagtutuos sa kaaway ng Diyos—Gen. 1:26.
- C. Hindi lamang kailangang matupad ang walang hanggang layunin ng Diyos at mabigyang-kasiyahan ang nais ng puso ni Kristo, bagkus kailangang matalo ang kaaway ng Diyos; para dito, ang ekklesia ay kailangang maging isang mandarigma.
- D. Ang ating paglakad ay para sa pagsasakatuparan ng layunin ng Diyos, ang ating pamumuhay ay para sa kasiyahan ni Kristo, at ang ating pakikidigma ay para sa pagkatalo ng kaaway ng Diyos—Efe. 4:1; 5:2, 8; 6:10-11.

II. Ang patotoo ni Hesus sa panahon ng milenyum ay ang kasintahang babae ni Kristo—ang mga mandaraig na siyang mga kasamang hari ni Kristo—Apoc. 19:7-9; 20:4, 6:

- A. Ang pagbabawi ng Panginoon ay para sa paghahanda ng kasintahang babae ni Kristo (19:7-9; 21:2); sa katapus-tapusan, maiwawangis tayo upang maging kahanga-hangang Shulamita, na, bilang duplikasyon ni Solomon, ay ang pinakadakila at sukdulang larawan ng Bagong Herusalem bilang kapareha, kasintahang babae, ni Kristo (A. A. 6:13; Apoc. 21:2, 9-10; 22:17a).
- B. Inihahalintulad ang Shulamita sa sayaw ng dalawang kampo, o dalawang hukbo (Heb. *mahanaim*), sa paningin ng Diyos; pagkakita ni Jacob sa mga anghel ng Diyos, ang dalawang hukbo ng Diyos, pinangalanan niyang Mahanaim ang lugar kung saan siya naroroon at hinati niya sa “dalawang hukbo” ang kanyang mga asawa, mga anak, at mga ari-arian—A. A. 6:13; Gen. 32:1-10:
 - 1. Ang espiritwal na kahulugan ng dalawang hukbo ay ang matibay na patotoo na higit pa tayong nakapananagumpay, tayo ay “labis na nananaig,” sa pamamagitan Niya na umibig sa atin ayon sa prinsipyo ng Katawan ni Kristo—Roma 8:37; 12:5; Deut. 32:30; Ecl. 4:9-12.
 - 2. Hindi gusto ng Diyos ang mga malakas sa kanilang sarili; ang gusto Niya ay ang mga walang lakas, mga mas mahina, mga babae at mga bata lamang; ang mga ibibilang na karapat-dapat na maging mga mandaraig ay ang mga mas mahina na dumedepende sa Panginoon—1 Cor. 1:26-28; 2 Cor. 12:9-10; 13:3-5; A. A. 8:6.

3. Kailangan ng Diyos ng isang bayang kaisa Niya, isang bayang laging nagpapasailalim sa Kanya, isinasagisag ng tinirintas na buhok (1:11), at masunurin sa Kanya na may pagpapasyang naibabagay sa pangyayari, isinasagisag ng leeg na may mga kuwintas na may mga hiyas (b. 10).
4. Kapag isinaalang-alang natin kung paano mararating sa pinakamataas na rurok ng dibinong paghayag, hindi tayo dapat magtiwala sa ating sarili kundi dumepende sa Panginoon bilang pag-ibig, kapangyarihan, at awa upang gawin tayong mga sisidlan ng awa, karangalan, at kaluwalhatian—Roma 9:16, 21-23.

III. Ang espiritwal na pakikidigma ay kinakailangan dahil ang kalooban ni Satanas ay salungat sa kalooban ng Diyos—Efe. 1:5, 9, 11; Mat. 6:10:

- A. Karagdagan sa intensiyon ng Diyos, sa kalooban ng Diyos, may ikalawang intensiyon, ikalawang kalooban, sapagkat ang makasatanas na kalooban ay laban sa dibinong kalooban—Isa. 14:12-14.
- B. Ang lahat ng digmaan ay nagmumula sa tunggalian sa pagitan ng kalooban ni Satanas at kalooban ng Diyos.
- C. Ang espiritwal na pakikidigma ay ang digmaan sa pagitan ng kaharian ng Diyos at ng kaharian ni Satanas; upang maitatag ang kaharian ng kalangitan, may pangangailangan ng espiritwal na pagkikipaglaban—Mat. 12:26, 28; Apoc. 12:11.
- D. Lumalakad tayo ayon sa katotohanan at sa pamamagitan ng biyaya, nabubuhay tayo sa loob ng pag-ibig at liwanag, at nakikipaglaban tayo upang supilin ang makasatanas kalooban—Efe. 4:1; 5:2, 8; 6:12.

IV. Upang matuos ang kaaway ng Diyos, kailangan tayong mapalakas ng kadakilaan ng kapangyarihan na nagbangon kay Kristo mula sa mga patay at nag-upo sa Kanya sa sangkalangitan, sa kaiba-ibabawan ng lahat ng masasamang espiritu na nasa hangin—b. 10; 1:19-22:

- A. Ang katunayan na kailangan tayong mapalakas sa loob ng Panginoon ay nagpapahiwatig na sa ating sarili ay hindi tayo makalalaban sa espiritwal na digmaan laban kay Satanas at sa kanyang masamang kaharian; makalalaban lamang tayo sa loob ng Panginoon at sa kapangyarihan ng Kanyang kalakasan.
- B. Ang pag-aatas na mapalakas ay nagpapahiwatig ng pangangailangang ensayuhin ang ating pagpapasya; kung mapalalakas tayo para sa espiritwal na pakikidigma, dapat maging malakas at naensayo ang ating pagpapasya—A. A. 4:4; 7:4.

V. Ang digmaan sa pagitan ng ekklesia at ni Satanas ay isang labanan sa pagitan nating mga umiibig sa Panginoon at nasa Kanyang ekklesia at ng masasamang kapangyarihan sa sangkalangitan—Efe. 6:12:

- A. Ang mga pinuno, mga awtoridad, at mga pinuno ng sanlibutan ng kadilimang ito ay ang mga mapagrebeldeng anghel, na sumunod kay Satanas sa kanyang pagrerebelde laban sa Diyos at ngayo'y namumuno sa sangkalangitan sa ibabaw ng mga bansa sa sanlibutan—Col. 1:13; Dan. 10:20.
- B. Kailangan nating matanto na ang ating pakikidigma ay hindi laban sa mga tao kundi laban sa masasamang espiritu, sa mga espiritwal na puwersa sa sangkalangitan.

VI. Ang espiritwal na pakikidigma ay hindi isang indibidwal na bagay; ito ay isang bagay ng pagiging isang sama-samang mandirigma ng kasintahang babae ni Kristo—Efe. 6:13:

- A. Ang ekklesia ay isang sama-samang mandirigma, at ang mga mananampalataya na magkakasama ang bumubuo sa sama-samang mandirigmang ito; pagkatapos tayong mabuo nang sama-sama bilang isang hukbo, magagawa nating makipaglaban sa kaaway ng Diyos.

- B. Ang estratehiya ng Diyos ay ang gamitin ang ekklesia bilang Kanyang hukbo upang labanan ang kaaway; ang estratehiya ni Satanas ay ang ihiwalay tayo sa ekklesia bilang hukbo ng Diyos.
- C. Ang buong kutamaya ng Diyos ay para sa Katawan, hindi para sa mga indibidwal; tanging ang sama-samang mandirigma ang makapagsusuot ng buong kutamaya ng Diyos.

VII. Upang lumaban sa espiritwal na digmaan, kailangan nating isuot ang buong kutamaya ng Diyos—b. 11:

- A. Ang Diyos sa loob ni Kristo bilang realidad sa ating pamumuhay ay ang bigkis na nagpapalakas sa ating buong katauhan para sa espiritwal na pakikidigma—b. 14a.
- B. Ang baluti ng katuwiran na nagtatakip sa ating budhi at nagbabantay sa atin mula sa mga paratang ni Satanas ay si Kristo bilang ating katuwiran—b. 14b; 1 Cor. 1:30.
- C. Si Kristo ang kapayapaan para tayo ay maging kaisa ng Diyos at ng mga banal; ang kapayapaang ito ang matibay na pundasyon na nagbibigay-kakayahan sa ating tumayo laban sa kaaway—Efe. 2:15; 6:15.
- D. Ang pananampalataya ay isang kalasag laban sa mga nagliliyab na suligi ng kaaway; si Kristo ang May-akda at Tagapagpasakdal ng gayong pananampalataya—b. 16; Heb. 12:2.
- E. Ang helmet ng kaligtasan na nagtatakip sa ating kaisipan ay ang nagliligtas na Kristo na nararanasan natin sa ating pang-araw-araw na buhay—Efe. 6:17a; Juan 16:33.
- F. Ang tabak ng Espiritu, na ang Espiritu ay ang salita ng Diyos, ay ang ating pansalakay na sandata na sa pamamagitan nito ay hinihiwa natin nang pira-piraso ang kaaway—Efe. 6:17b.
- G. Ang panalangin ang namumukod-tangi, napakahalaga, at talagang kailangan na paraan kung saan iniaaplay natin ang buong kutamaya ng Diyos, ginagawang laan sa atin ang bawat aytem ng kutamaya sa isang praktikal na paraan—b. 18.

VIII. Sa pamamagitan ng pagsusuot sa buong kutamaya ng Diyos, nagagawa nating tumayo laban sa mga pakana, masasamang plano, ng diyablo—bb. 11, 13-14:

- A. Ang umupong kasama ni Kristo ay ang makilahok sa lahat ng Kanyang naisakatuparan, ang lumakad sa loob ng Kanyang Katawan ay ang isakatuparan ang walang hanggang layunin ng Diyos, at ang tumayo sa Kanyang kapangyarihan ay ang lumaban sa kaaway ng Diyos—2:6; 4:1; 5:2, 8; 6:11, 13-14.
- B. Sa pakikipaglaban sa kaaway, ang pinakamahalagang bagay ay ang tumayo; pagkatapos magawa ang lahat, kailangan nating tumayo hanggang sa wakas.

IX. Kailangan nating lahat na makita na sa pagbabawi ng Panginoon ngayon ay nasa isang labanan tayo; kailangan tayong makipagtulungan sa Panginoon upang labanan ang mga puwersa sa himpapawid ni Satanas nang sa gayon ay makapagtagmo tayo ng higit pang Kristo para sa pagtatayo ng Katawan ni Kristo at sa paghahanda sa kasintahang babae ni Kristo, itinatag at ipinalalaganap ang kaharian ng Diyos nang sa gayon ay makabalik si Kristo upang manahin ang lupa.